

ZOMERKAMP MIDDAGESTA'S ONS KAMP

Nu denkt u natuurlijk hoe is het mogelijk dat de Esta's op deze vreemde plaatsen naar een sleutel gaan zoeken. Dit heeft te maken met schilderijen, nachtelijke tafere-len, stations medewerkers, soldaten, oleaaten, nog meer schilderijen, en een onhandige leiding die, bij nader inzien gelukkig, water morst.

Mocht het geheel nu nog vragen oproepen dan kunt u even contact met ons opnemen. Wanneer u en wij dan genoeg tijd hebben, dan vertellen we het hele verhaal. We kunnen natuurlijk nog wel vertellen dat alles goed is afgelopen. De schat is geopend en bleek veel juwe-

Na het rampenkamp van vorig jaar, besloten we (ESTA II) het dit jaar rustiger aan te doen. Geen problemen met politie, ambulance en brandweer, behalve dan met de brandweer man die we zelf meegenomen hebben. De hulpverleners hadden toch niets kunnen beginnen tegen de geesten die ons dit jaar teisterden. Willen we zaterdag avond even een schat op gaan graven, verschijnt daar een geest die ons de stuipen op het lijf jaagt. Zondagavond verschijnt die geest weer. Hoewel de schrik van de vorige avond nog in onze benen zit, laten onze stoere Esta's zich niet kennen en besluiten we met de geest mee te gaan. Dit is maar goed ook, want nu begrijpen we wat de geest van ons wil en zijn we niet meer zo bang van hem. We gaan op zoek naar de 3 sleutels die nodig zijn om de schatkist te openen. Op de meest rare plaatsen vinden we een sleutel. Eentje bij een oud en verlaten model- bouw- treinstation, eentje in de oude eik en eentje in een heiaardentehuis

len te bevatten. Na deze bewonderd te hebben, hebben we even overwogen of we de schat voor ons zelf wilden houden of dat we hem terug zouden brengen naar de rechtmatige eigenaar. Uiteindelijk hebben we voor dit laatste gekozen, dus togen we naar slot Zeist, alwaar ze erg blij waren met onze vondst.

Tijdens het kamp hebben we ons echter niet alleen bezig gehouden met geesten en schilderijen. De verschijning van geesten was trouwens tegen de verwachting van een aantal kinderen in. Ze verwachtten namelijk Nigel Terbrugge tegen te komen, die vorig jaar ons kamp van wat actie heeft voorzien. Het duurde ook nog even voordat deze kids door hadden dat de geest die ze gezien hadden, niet Nigel was.

De andere grote bezigheid was natuurlijk voetbal. Niet alleen op t.v., maar ook op de vrije momenten. Maar welk kamp is daar nu niet door beïnvloed.

Het is eigenlijk heel saai om te schrijven wat we allemaal gedaan hebben, want bijna iedereen weet eigenlijk al wat je zoal op kamp doet (spelletjes, nachtspeken, sportdag en bonte avond). We vertellen dan vanaf nu alleen maar dingen waarvan wij denken dat we de enige zijn die dat gedaan of meegemaakt hebben.

* We hebben gratis poffertjes gegeten bij de Albert Heijn —> lekker

* We hebben een dropping gedaan. Overdag zijn we ergens afgezet. Dit bleek Austerlitz te zijn. Aan de kinderen de taak om samen met een leiding die niets mocht zeggen en een noodenvelop de weg naar het kamphuis terug te vinden. Het speurtalent onder de leden is erg groot, want hoewel de groepjes bijna allemaal een andere kant uit zijn gegaan waren ze allemaal na zo'n twee uur lopen terug! —> spannend

zat allemaal popcorn in —> bah!

(Op bijgaande foto zie je hoe Niran de popcorn uit de hagelslag vist.)

* We hebben een afscheidsfeestje en een verjaardagsfeestje van Evelien gevierd —> snik

* We hebben een afscheidsfeestje gevierd van Niran en Sabrina —> snik, snik

* We hebben een kampdoop gehad. Hoewel meer groepen dit doen, denk ik dat die van ons wel een van de smerigste was. Je kon bij ons van de grond en van jezelf eten —> jakkes

* Ons dagje uit leidde ons vanwege de kou naar het Militair luchtvaart museum —> leuk

* We hebben problemen gehad met de hagelslag. Er

ook. Nu hebben we geen probleem meer.

Jullie begrijpen wel dat we een heel gaaf, gezellig, spannend, vermoeiend, lachwekkend kamp hebben gehad en dat het volgend jaar natuurlijk nog leuker wordt!
Groetjes van ESTA II.

HOLP (verleden tijd van HELP)

We hadden een probleem. We hadden te veel melkpakken. Het grootste probleem was echter dat ze zo stonken. We wilde er wat leuk mee doen. We bouwden er toen een aantal vloten van. Deze bleven nog drijven